

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4720

гр. Варна, 21.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева

Членове: Невин Р. Шакирова
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно частно гражданско дело № 20223100502524 по описа за 2022 година

- за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 от ГПК.

Образувано е въз основа на частна жалба /наименована въззивна жалба/, подадена от „УниКредит Булбанк“ АД, чрез процесуален представител адв. С. А., срещу Решение № 2749/30.08.2022 г. по гр. дело № 9532/2022 г. по описа на Районен съд Варна, с което е отхвърлено заявлението на частния жалбоподател за издаване на европейско удостоверение за наследство на М. М. Ф., роден на 01.06.1956г. в Германия, починал на 12.11.2021г.

В жалбата е изложено становище, че обжалваният съдебен акт е неправилен, като постановено в противоречие с относимите материални и процесуални норми, и необоснован. Частният жалбоподател сочи, че има правен интерес в качеството си на кредитор на починалото лице, да поиска издаването на европейско удостоверение за наследници, както за да упражни надлежно правото си на иск в производството по търговско дело № 201/2021 г. по описа на Окръжен съд Варна по отношение на наследниците на М. Ф. М., така и за да упражни правото си на предпочитително удовлетворение спрямо ипотекирания имот. Конкретната цел на поисканото удостоверение е представянето на същото по търговско дело 201/2021 г. по описа на Окръжен съд Варна за да продължи производството, както срещу кредитополучателя А. П. М., така и срещу наследниците на М. Ф. М.. Посочва, че по силата на чл. 21, пар.1 от Регламент № 650/2012 г.: „Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимото право по въпросите, свързани с наследяването като цяло, е правото на държавата на обичайно местопребиваване на починалия към момента на смъртта му“, а последният имал поС.но местопребиваване в Република България. Съгласно действащото законодателство на Република България към момента: единствено районният съд, в района на който е открито наследството има компетентност по въпроси свързани с наследствените правоотношения. В конкретния случай информацията за законните наследници на М. Ф. М. би следвало да се съдържа и предостави от компетентния районен съд в Германия, който би следвало да е Районният съд в Берлин - Шьонеберг, тъй като М. Ф. М. е гражданин на Германия, но не е имал обичайно пребиваване в тази държава, а това е компетентният съд, издаващ удостоверения за наследници на немски граждани, чието обичайно пребиваване е извън пределите на страната. Излага твърдения още, че решаващият

състав на Районен съд Варна, чрез съдебна поръчка, би могъл да изиска необходимата му информация от компетентния районен съд в Германия - Районният съд в Берлин - Шьонеберг, с оглед надлежно отразяване на данните за наследниците на починалото лице. По изложените съображения моли обжалваното решение да бъде отменено.

Частната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна по следните съображения:

Производството пред Варненския районен съд е образувано по молба на „Уникредит Белбанк“ АД за издаване на европейско удостоверение за наследство по чл.627е от ГПК във връзка с чл.62 и сл. от Регламент № 650/2012г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство.

След дадени указания до молителя да уточни качеството, в което иска издаване на европейско удостоверение и същият уточнява, има качеството на кредитор по отношение на М. Ф. М., по силата на Договор за банков ипотечен кредит на физическо лице № 307/037 от 31.08.2015 г., както и на ипотекарен кредитор, по силата на Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 158, том VII, рег. № 5878/2015 г., вписана в СВ Добрич, с вх. рег. № 8431/01.09.2015 г., акт 89, том II. За удовлетворяване на свои изискуеми парични вземания, произтичащи от сключеният договор за банков кредит, молителят е предявил иски срещу кредитополучателя А. П. М. и солидарно задълженото лице М. Ф. М. с правно основание чл. 430 от ТЗ, по които е образувано търговско дело 201/2021 г. по описа на Окръжен съд Варна. Същото е спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 2 от ГПК, като на ищеца „УниКредит Булбанк“ АД е указано да посочи правоприемниците на починалия ответник М. Ф. М. и адресите им или да вземе мерки за призоваване на наследниците по реда на чл. 48 от ЗН. Искането за издаване на европейското удостоверение за наследници обосновава с необходимостта да установи наследниците на починалото лице, за да може да привлече същите в качеството на ответници във висящото съдебно производство пред ВОС, търговско отделение.

Разпоредбата на чл.627 е, ал.1 от ГПК предвижда издаване на европейско удостоверение за наследници, когато българският съд е международно компетентен съгласно Регламент 650/2012. Заявлението се подава пред районния съд по последния поС.ен адрес на починалия, а ако такъв липса по последния му адрес в страната, а при липса и на такъв пред СРС. ЕУН е регламентирано в Глава VI на Регламент 650/2012 на ЕС, където изрично е формулирана неговата цел и предназначение, компетентния орган и процедурата по издаването му, съдържанието му, правните последици от издаването му, както и срокът му на валидност.

Разпоредбата на чл. 63, пар. 1 от Регламента предвижда, че европейското удостоверение е предназначено да се използва от наследници, заветници с преки права върху наследството и изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество, на които се налага в друга държава членка съответно да докажат правното си положение или да упражнят правата си на наследници или заветници и/или правомощията си на изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество.

От своя страна на чл. 65, пар. 1 от Регламента изрично очертава на кръга на лицата, по чието искане може да бъде издадено удостоверение, като препраща към цитираната норма на чл. 63, пар. 1 от същия. По силата на посоченото препращане заявител в производството може да бъде единствено лице, попадащо в кръга на лимитативно изброените, а именно наследник, заветник с преки права върху наследството, изпълнител на завещание или управител на наследството. Изброяването е изчерпателно и неговото тълкуване не поражда разумно съмнение относно кръга на легитимирани лица, по чието

искане може да бъде издадено удостоверение за наследници. От своя страна цитираните от частния жалбоподател съображения 7, 8 и 49 от преамбюла на регламента могат да бъдат единствено тълкувателен източник и чрез тях не може да се разшири кръга на заявителите, разполагащи с легитимация по силата на чл. 65, пар. 1, вр. чл. 3, пар. 1 от Регламента. Цитираните мотиви за издаването на нормативния акт касаят преследваната от европейския законодател цел, а именно чрез него да бъдат гарантирани правата на наследниците и заветниците, на други лица, близки на починалия, както и на кредиторите на наследството. Но по силата на посочените съображения не може да се достигне до противоречащ на текста на приложимата разпоредба извод, чрез прибавяне на легитимирани заявители към кръга на лимитативно изброените такива. Доколкото кредиторът не е сред изрично посочените лица, по чието искане може да бъде издадено европейско удостоверение за наследници, то искането подлежи на отхвърляне.

Само за пълнота на обосновката следва да се посочи, че освен легитимираните молители, в разпоредбата на чл. 63, пар. 1 от Регламента е посочена и целта, за която може да бъде издадено такова удостоверение, а именно за доказване на качеството на наследник, заветник, изпълнител на завещание или управител на наследството, което се налага в друга държава. Частният жалбоподател освен, че не разполага с подобно качество, поради което заявлението му не преследва посочената в нормативния акт легитимна цел, то и същият не цели да го представи пред друга държава. Компетентен да се произнесе по заявлението му е българския съд, а молителят обосновава интересът си от издаване на удостоверението с необходимостта да го представи пред Варненския окръжен съд, с цел възникване на процесуално правоприемство пред него. Горееизложеното обуславя извод, че в настоящия случай липсва както нормативно установената цел, така и трансграничния елемент, обуславящ нуждата от издаване на исканото удостоверение.

По посочените съображения, обжалваният първоинстанционен съдебен акт е правилен и следва да бъде потвърден.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2749/30.08.2022 г. по гр. дело № 9532/2022 г. по описа на Районен съд Варна, с което е отхвърлено заявление вх.№ 49996/21.07.22г. от „УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536 за издаване на европейско удостоверение за наследство на М. М. Ф., роден на 01.06.1956г. в Германия, починал на 12.11.2021г.

Определението подлежи на обжалване с частна касационна жалба пред Върховен касационен съд в едноседмичен срок от връчването му на страната.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____